

عنوان مقاله:

زهدورزی و نقش آن در کاهش بحران های اجتماعی از دیدگاه نهج البلاغه

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

شهناز عزیزی

خلاصه مقاله:

جوامع بشری دچار بحران ها و آسیب های اجتماعی فراوانی هستند که نتیجه دور شدن از فرهنگ و تفکر وحی ارزیابی می شود. بحران های چون فراموشی خدا، افسردگی، مصرف زدگی که در عرصه ارتباطی یعنی ارتباط با خدا، ارتباط با خود، ارتباط با دیگران و ارتباط با هستی دسته بندی می شوند. در این میان سه بحران معنویت، افسردگی و مصرف گرایی که ناظر به این چهار عرصه ارتباطی هستند؛ انتخاب شده و مورد بررسی این مقاله قرار گرفته است. کاوش نهج البلاغه و به طور خاص فهم منظومه ی فکری امام علی (علیه السلام) در موضوع زهد، حاوی راهکارهای دقیق، جزئی و کاربردی برای حل سه بحران معنویت، مصرف گرایی و افسردگی می باشد. در مقاله ی پیش رو ابتدا تحلیل علمی از «بحران» ارائه شده و سپس، با جمع آوری خانواده ی حدیث زهد در نهج البلاغه و تحلیل آنها، مفهوم زهد را تبیین نموده ایم و التزام عملی بدان را، برای سه بحران فوق الذکر مناسب یافته ایم. راهکارهای پیشنهادی برخی استنباطی و غالباً نص امام علی (علیه السلام) می باشند. رهیافت و دستاورد این تحقیق مفهوم شناسی «بحران»، «زهد» و «راهکارهای جزئی و کاربردی امام علی (ع) در برون رفت از بحران های سه گانه بشر معاصر است. همان گونه که زهد بر اساس نقشه ی فطرت، تفسیر خواهد شد؛ سه بحران مرتبط با بهم خوردن حالت فطری زهدورزی، بررسی موشکافانه شده، پاسخ ها و راه های بازگشت به حالت اعتدال وارستگی و زهد در فرد و جامعه و خروج از بحران های اساسی و سه گانه ارائه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

زهد، بحران ها، تعادل، جامعه معاصر، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181110>

